

Zpráva o šetření ve věci nezletilé Kamily

Obrátila se na mě nezletilá Kamila (nar. xxx), t. č. umístěná rozhodnutím soudu o předběžném opatření v Dětském domově, Základní škole, Školní jídelně a Školní družině Volyně, Školní 319, 387 01 Volyně (dále také „Dětský domov Volyně“ nebo „zařízení“). Namítala, že je v daném zařízení, přestože jí sociální pracovnice Magistrátu města České Budějovice (dále také „OSPOD“) přislíbila umístění do Dětského domova Y. (dále také „Dětský domov Y.“). Sociální pracovníci tak již nedůvěřuje, ráda by bydlela se svým přítelem, což jí OSPOD nepovolil. O úpravě jejich poměrů probíhalo soudní řízení.

Kamila nesouhlasila s tím, že v zařízení mohla první měsíc používat svůj mobilní telefon pouze jednu hodinu denně a nesměla přijímat návštěvy, vyjma svých poručníků. Během šetření upozorňovala také na to, že jí ředitel zařízení vyčítal, že se na mě obrátila. Jejímu příteli ředitel zařízení opakovaně zamítl žádosti o její pobyty mimo zařízení (tzv. propustky).

Následně se na mě samostatně obrátil také přítel Kamily pan A., trvale bytem xxxx, fakticky yyyy. Namítal, že Kamilu nemůže v zařízení navštěvovat a ředitel zařízení mu zamítl žádosti o propustky. OSPOD po něm pro účely propustek vyžadoval doložení výpisu z Rejstříku trestů a zprávu z psychologického vyšetření.

Zákon o veřejném ochránci práv¹ mi ukládá povinnost působit k ochraně osob před jednáním úřadů a dalších institucí uvedených v tomto zákoně, pokud je v rozporu s právem, neodpovídá principům demokratického právního státu a dobré správy, jakož i před jejich nečinností, a tím přispívat k ochraně práv a svobod. Stejně tak jsem oprávněna svá šetření provádět v zařízeních, v nichž se vykonává ochranná nebo ústavní výchova.²

Magistrát města České Budějovice při výkonu sociálně-právní ochrany dětí je úřadem, jehož činnost a postupy mohu prošetřovat. Dětský domov Volyně je školským zařízením pro výkon ústavní a ochranné výchovy, proto jsem oprávněna prošetřovat i jeho činnost.

A. Shrnutí závěrů

A.1 Postup OSPOD

Ve vztahu k OSPOD jsem se zaměřila na důvody, které ho vedly k doporučení konkrétního zařízení pro umístění Kamily, jeho spolupráci s Dětským domovem Volyně ve věci Kamily, jeho postup při sledování dodržování práv Kamily v zařízení a při vydávání vyjádření k žádostem pana A. o pobyt Kamily mimo zařízení. Zjistila jsem, že OSPOD:

- **pochybil**, pokud soudu navrhl umístění Kamily konkrétně do Dětského domova Volyně, aniž dostatečně ověřoval možnost umístění do Dětského domova Y. a zajištění

1 V souladu s ustanovením § 1 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

2 V souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

ubytování na internátu pro tento případ; projednání volby zařízení s Kamilou **považuji za nekorektní** (podrobně v části C.1.1),

- **pochybil** tím, že nebyl dostatečně aktivní při poskytování relevantních informací zařízení o rodinných poměrech Kamily (podrobně v části C.1.2),
- **pochybil**, když se nezasadil o řádné dodržování práv Kamily v rámci dohledu nad poměry dítěte umístěného ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy (podrobně v části C.1.3),
- **pochybil** tím, že po panu A. vyžadoval doložení výpisu z Rejstříku trestů a zprávy o psychologickém vyšetření pro účely vydání kladného vyjádření k jeho žádosti o pobyt Kamily mimo zařízení (podrobně v části C.1.4).

A.2 Postup Dětského domova Volyně

Ve vztahu k Dětskému domovu Volyně jsem se zaměřila na dodržování práv Kamily v zařízení a rozhodování o zamítnutí žádostí pana A. o pobyty Kamily mimo zařízení. Zjistila jsem, že ředitel Dětského domova Volyně:

- **pochybil**, když v návaznosti na žádost pana A. o pobyt Kamily mimo zařízení nerozhodl správním rozhodnutím s řádným odůvodněním (podrobně v části C.2.1),
- **pochybil** tím, že nedodržoval práva Kamily (Kamile během prvního měsíce pobytu neumožňoval používat vlastní mobilní telefon více než hodinu denně, chodit na volné vycházky, využívat počítač a wifi zařízení a přijímat návštěvy jejího přítele – podrobně v části C.2.2).

B. Skutková zjištění

Kamila od svých sedmi let vyrůstala v pěstounské, následně poručnické rodině. V dubnu 2017 navázala partnerský vztah s panem A.³ Během letních školních prázdnin se souhlasem poručníků bydlela u přítele.⁴

V září 2017 se Kamila odmítla k poručníkům vrátit. Uvedla, že se u nich necítí dobře, nemá u nich klid, nerozumí si se svými sestrami, které jsou také v jejich péči. Domnívala se, že poručníci nemají rádi jejího přítele, kvůli čemuž vznikaly vzájemné neshody. OSPOD a doprovázející organizace poručníků jí sdělily, že se musí vrátit, případně bude muset OSPOD přistoupit k podání návrhu na její svěření do péče dětského domova nebo do pěstounské péče na přechodnou dobu. Následně Kamila sama požádala o umístění do dětského domova. Na počátku školního roku Kamila řádně docházela od přítele do školy.

Na návrh OSPOD soud umístil Kamilu do Dětského domova Volyně, přestože se Kamila po jednání se sociální pracovnící OSPOD domnívala, že soud vyhoví jejímu přání a umístí ji do Dětského domova Y. Sociální pracovníce jí měla změnu vysvětlit kapacitními možnostmi zařízení.

3 Pan A. je narozen v roce xxx, je zaměstnaný, žije v pronajatém bytě. V širší rodině nemá pevné zázemí.

4 Poručníci se s Kamilou domluvili, že s nimi zůstane v kontaktu, alespoň dvakrát týdně je navštíví a se začátkem nového školního roku se vrátí do jejich domácnosti.

Dětský domov Volyně uplatňuje u nově příchozích dětí tzv. adaptační program. Během prvního měsíce tak Kamila nemohla přijímat v zařízení návštěvy svého přítele, neměla volné vycházky, nemohla využívat svůj vlastní mobilní telefon jindy než v hodinu trvajícím osobním volnu a neměla legální přístup k wifi a počítači zařízení. Zároveň ředitel zařízení v tomto období zamítal žádosti jejího přítele o víkendové propustky. K tomu napomohlo také vyjádření OSPOD, že s danými propustkami nesouhlasí. OSPOD nadto zařízení doporučoval, aby návštěvy pana A. probíhaly pouze na půdě zařízení. Po uplynutí prvního měsíce se Kamile režim změnil. Přítel ji mohl navštěvovat v sobotu, mohla užívat svůj mobilní telefon. Propustky k příteli jí však ředitel zařízení dosud nepovolil.

Na konci října 2017 Kamila odmítla odjet na předem sjednaný čtyřdenní prázdninový pobyt. Na autobus odešla, nenastoupila však do něj a vrátila se do zařízení. V návaznosti na tuto situaci jí ředitel zařízení udělil tzv. opatření ve výchově, kterým jí na 15 dnů zakázal přijímat v zařízení návštěvy, vyjma osob odpovědných za výchovu a pracovníků OSPOD.

C. Právní hodnocení

C.1 Postup OSPOD

C.1.1 Volba zařízení

Pokud soud svěřuje dítě do tzv. vhodného prostředí, musí je ve svém rozhodnutí označit. Vhodným prostředím se rozumí výchovné prostředí u osoby nebo zařízení způsobilých zajistit dítěti řádnou péči s ohledem na jeho fyzický a duševní stav, rozumovou vyspělost a realizaci případných dalších opatření určených soudem.⁵ Návrh na umístění dítěte do vhodného prostředí může podat pouze OSPOD, který musí zároveň určit osobu/zařízení, které/mu má být dítě svěřeno.⁶

Kamila uvedla, že ji sociální pracovnice zklamala, když nevyhověla jejímu přání a nedostála dohodě, že bude umístěna do Dětského domova Y.. Změnu předjednaného postupu jí měla sociální pracovnice krátce odůvodnit až během převozu do zařízení, a to náhlou potřebou obsazení místa v Dětském domově Y. jiným dítětem.

Spisová dokumentace OSPOD neobsahuje žádný záznam o tom, že by Kamila vyjádřila přání jít do Dětského domova Y. Není z ní ani zřejmé, kdy přesně (zda v přítomnosti Kamily, či nikoliv) sociální pracovnice ověřovala volnou kapacitu tohoto zařízení. Při místním šetření provedeném pověřenými pracovníky Kanceláře veřejného ochránce práv (dále také „místní šetření“) však sociální pracovnice potvrdila, že do Dětského domova Y. telefonovala v době, kdy u ní v kanceláři byla i Kamila. Zároveň však uvedla, že Kamile pobyt v tomto zařízení neslíbila (ani jej však nevyvrátila). Dále sociální pracovnice uvedla, že s Kamilou důvody volby zařízení během výkonu rozhodnutí detailně neprobírala, jelikož Kamila během cesty (trvajících asi hodinu) telefonovala nebo vyřizovala sms zprávy.

Ze spisové dokumentace OSPOD dále vyplývá, že před doporučením umístění Kamily do Dětského domova Volyně sociální pracovnice zjišťovala také volnou kapacitu v Dětském domově Y. (přání Kamily), v Dětském domově X. (nejbližší zařízení od místa bydliště) a u pěstounů na přechodnou dobu. Zařízení X. volnou kapacitu nemělo, zařízení v Y. ano,

5 V souladu s § 452 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů.

6 V souladu s § 454 zákona o zvláštních řízeních soudních.

nicméně Kamila by musela dojíždět denně do školy. Pracovnice Dětského domova Y. totiž uvedla, že děti umístěné v jejich zařízení mívají problém získat místo na internátu. Nadto sociální pracovnice OSPOD při místním šetření uvedla, že případný pobyt Kamily na internátu nepovažovala za vhodný s ohledem na to, že by „nebyla pod kontrolou“. Stejně tak byli volní jedni pěstouni na přechodnou dobu v kraji. V jejich případě však Krajský úřad Jihočeského kraje doporučil, aby OSPOD zvážil *„všechny okolnosti, především pak dodržování režimových opatření, která by v případě slečny v pěstounské péči na přechodnou dobu byla nutná“*. OSPOD zároveň dne 12. září 2017 vyhodnotil (poté, co Kamila nesplnila slib a po návštěvě OSPOD se nevrátila do školy), že je patrné, že *„Kamila potřebuje mít nastavená pravidla a odborný důsledný dozor nad tím, aby stanovená pravidla dodržovala... a z toho důvodu nepovažuje pěstounskou péči na přechodnou dobu jako vhodné řešení“*.

Dále ze spisové dokumentace OSPOD vyplývá vyjádření poručníků, kteří Kamilu již před prázdninami přehlásili do školy ve Z.. Tento přestup však Kamila odmítla, proto po prázdninách nastoupila opět v W.. Nedaleko Z. mají také poručníci chalupu.

Přestože nerozumím doporučení Krajského úřadu Jihočeského kraje ohledně *„dodržování režimových opatření“* v pěstounské péči na přechodnou dobu, domnívám se, že by tento typ péče pro Kamilu i s ohledem na její věk a problematickou komunikaci s aktuálními poručníky nebyl vhodný. Nejbližší zařízení od bydliště Kamily nemělo volnou kapacitu. V bezprostřední blízkosti Dětského domova Volyně bylo možné Kamile zajistit vzdělávání v započatém oboru studia, zároveň zůstala v dostupné vzdálenosti od původního místa bydliště a chalupy poručníků, kteří ji tak mohli pravidelně navštěvovat.

Přesto mám za to, že OSPOD pochybil, pokud soudu doporučil umístění Kamily do Dětského domova Volyně. Pochybení OSPOD vyvozují z toho, že možnost umístit Kamilu do jí preferovaného zařízení zavrhl na základě neověřeného zdůvodnění spočívajícího v nemožnosti zajistit Kamile internát. Podstatné pro mě je, že v tomto případě by Kamila mohla zůstat ve své původní škole i prostředí. Ztotožňuji se sice s názorem OSPOD, že by Kamilino každodenní dojíždění do školy (v rozsahu minimálně dvou hodin) nebylo vhodné. Ovšem mám za to, že OSPOD dostatečně neověřil možnost zajištění internátního ubytování, ale spokojil se s vyjádřením Dětského domova Y. ohledně možných problémů s jeho zajištěním. Pokud by bylo možné zajistit ubytování Kamily na internátu v W., měl OSPOD přihlídnout k jejímu přání a soudu navrhnout umístění do Dětského domova Y., případně mu ponechat možnost volby. Zároveň musím uvést svůj nesouhlas s tvrzením sociální pracovnice ohledně nezajištění dohledu nad Kamilinou výchovou v případě pobytu na internátu. Zdůrazňuji, že domovy mládeže jsou školskými zařízeními s nastavenými pravidly a pedagogickým personálem.

Za nekorektní musím označit jednání sociální pracovnice OSPOD s Kamilou ve věci volby zařízení. Mám za to, že Kamila mohla důvodně nabýt přesvědčení, že bude umístěna do jí preferovaného dětského domova. Sociální pracovnice přiznala, že v její přítomnosti ověřila volnou kapacitu tohoto zařízení, zatímco další úkony již dělala bez její přítomnosti. Stejně tak následně Kamile důvody svých kroků nevysvětlila, přestože s ní strávila minimálně hodinu času v autě během převozu do Dětského domova Volyně. Nejsem sice názoru, že by výběr zařízení měl zcela podléhat přání dítěte, avšak považuji za správné, hovoří-li s nimi dospělí otevřeně a poučí-li je o všech možných postupech a důsledcích. Tato potřeba

zároveň stoupá se zvyšujícím se věkem dítěte. Ke Kamile, které do zletilosti v dané době zbývalo zhruba x měsíců, tedy měl OSPOD přistupovat nanejvýš rovnocenně.

C.1.2 Spolupráce OSPOD s Dětským domovem Volyně

Ředitel zařízení má právo požádat OSPOD o informace o poměrech v rodině dítěte, které bylo umístěno do zařízení, stejně jako nahlížet do spisové dokumentace OSPOD vedené o daném dítěti.⁷ OSPOD je povinen na žádost takové informace poskytnout a nahlížení umožnit.⁸ OSPOD se vůči zařízení pro výkon ústavní výchovy, v němž je dítě umístěno, nemůže dovolávat povinnosti dodržovat zákonnou mlčenlivost.⁹

Ze spisové dokumentace OSPOD je patrné, že sociální pracovnice předala zařízení při umístění Kamily kopii usnesení o předběžném opatření, dvě lékařské zprávy o zdravotním stavu Kamily, její osobní dokumenty (rodný list, průkaz pojištěnce, občanský průkaz a zdravotní průkaz pracovníka v potravinářství), vysvědčení z posledních dvou let a tzv. osobní list dítěte sepsaný OSPOD dne 13. září 2017. Dodatečně pak do zařízení zaslala vypracovaný individuální plán ochrany dítěte (dále také „IPOD“), na jehož vypracování se ani Kamila, ani zařízení nepodílely. Z osobního listu Kamily lze vyčíst základní identifikační údaje o ní, biologických rodičích, poručnících, sourozencích a sociální pracovníci OSPOD. Dále stručnou informaci o tom, kde Kamila zahájila školní rok, vztahu k poručníkům (xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx) a vztahu k příteli (xx). Sociální pracovnice OSPOD při místním šetření opakovaně sdělila, že je ve vztahu k zařízení vázána mlčenlivostí, a proto mu nemůže sdělit detailnější informace. Doplnila, že ředitel zařízení nepožádal o nahlížení do spisové dokumentace OSPOD.

Pracovníci Dětského domova Volyně uvedli, že při předání Kamily jim OSPOD sdělil pouze velmi stručně rodinnou historii Kamily a předal výše uvedené dokumenty. Dané informace ředitel zařízení považoval za nedostatečné. Potvrdil, že o nahlížení do spisu OSPOD nepožádal.

Aktivitu OSPOD při spolupráci s Dětským domovem Volyně musím hodnotit jako nedostatečnou. Přestože se výčet předaných dokumentů může zdát poměrně rozsáhlý, z jejich obsahu je skutečně možné vyčíst pouze základní informace o Kamile, její rodině a vztahu k příteli.

Zdůrazňuji, že pro zařízení, které přebírá dítě do péče, je velmi důležité, aby mělo již v době přijetí dítěte co nejpodrobnější informace o něm a jeho poměrech. Chápu, že v případě umístění dítěte na tzv. rychlé předběžné opatření¹⁰ je pro OSPOD náročné předat zařízení veškeré relevantní informace písemně. Za příklad dobré praxe proto považuji, pokud OSPOD seznámí personál zařízení s poměry dítěte alespoň podrobně ústně při předání dítěte, případně s sebou do zařízení rovnou vezme spisovou dokumentaci dítěte, do které umožní

7 V souladu s § 23 odst. 2 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o výkonu ústavní výchovy“).

8 V souladu s § 51 odst. 5 písm. a) bodem 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

9 Ve smyslu § 57 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

10 Ve smyslu § 452 zákona o zvláštních řízeních soudních.

řediteli zařízení nahlédnout.¹¹ Pokládám za velmi důležité, že OSPOD úkonům spojeným s předáváním dítěte do zařízení a předáním informací o dítěti přikládá patřičnou pozornost a váhu. Bez daných informací je totiž pro zařízení obtížné se s dítětem seznámit, odpovídajícím způsobem zohlednit jím prožité události bezprostředně předcházejících dnů (které vedly k odebrání z rodiny) a adekvátně s ním výchovně pracovat. Nadto se sociální pracovnice OSPOD opakovaně odvolávala na svou povinnost mlčenlivosti, která je však prolomena povinností OSPOD poskytovat zařízení uvedenému v § 29 odst. 1 informace o poměrech v rodině dítěte, jež bylo do tohoto zařízení umístěno na základě rozhodnutí soudu dle ustanovení § 51 odst. 3 písm. a) bodu 6. zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Přihlížím také k tomu, že OSPOD pracovníky zařízení nezapojil ani do vypracování IPOD, přestože zákon¹² se spoluprací zařízení (stejně jako dítěte a rodičů či osob odpovědných za výchovu) počítá.

Pokud OSPOD svou aktivitou sám nepřispívá k zajištění dostatečné spolupráce se zařízením, připomínám možnost ředitele zařízení opakovaně žádat o poskytnutí podrobných informací a využít také oprávnění (na základě písemné žádosti) nahlédnout do spisové dokumentace OSPOD¹³. A to přesto, že jsem přesvědčena, že OSPOD by měl sám předcházet uplatnění daných kroků svou činností, nikoliv práci zařízení s dítětem svým přístupem ztěžovat.

C.1.3 Dohled OSPOD nad dodržováním práv Kamily v zařízení

OSPOD je povinen sledovat dodržování práv dítěte umístěného v zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy.¹⁴ V případě, že zjistí, že zařízení práva dítěte porušuje, musí dané skutečnosti neprodleně oznámit zřizovateli zařízení, jeho nadřízenému či soudu,¹⁵ případně upozornit dozorující státní zastupitelství. Následně OSPOD musí sledovat, zda došlo k odstranění zjištěných nedostatků, a působit k přijetí potřebných opatření vedoucích k nápravě.¹⁶

V případě Kamily se ředitel dětského domova dopustil zásahu do práv Kamily v několika případech (podrobněji samostatně v části C.2.2 této zprávy). Šetřením jsem zjistila, že sociální pracovnice OSPOD musela vědět o tom, že jí ředitel zařízení nepostoupil k vyjádření žádost pana A. ze dne 5. října 2017 o pobyt Kamily mimo zařízení, Kamila v zařízení nemůže během prvního měsíce pobytu používat bez omezení vlastní mobilní telefon a přijímat návštěvy, vyjma poručníků. OSPOD nadto v IPOD zpracovaném dne 18. září 2017 ve vztahu ke kontaktu Kamily s přítelem uvedl: „*Kontakty s přítelem A. budou probíhat pouze v dětském domově za podmíněk, které stanoví ředitel dětského domova (termín do 30. listopadu 2017).*“

11 Formální náležitosti žádosti o nahlížení a souhlasu s jeho umožněním lze vyřešit operativně v zařízení.

12 V souladu s § 10 odst. 3 písm. d) zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

¹³ Dle ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona o výkonu ústavní výchovy.

14 V souladu s § 29 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Ustanovení hlavy VI části třetí zákona o sociálně-právní ochraně dětí, jehož součástí je také citovaný paragraf, se uplatní také na děti umístěné do zařízení na základě předběžného opatření vydaného podle § 452 zákona o zvláštních řízeních soudních (v souladu s § 1 odst. 2 a § 2 odst. 2 zákona o výkonu ústavní výchovy).

15 V souladu s § 29 odst. 4 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

16 V souladu s § 29 odst. 5 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Sociální pracovnice OSPOD při místním šetření uvedla, že do režimu zařízení nemůže jakkoli zasahovat a přijatá opatření ponechává zcela v kompetenci ředitele zařízení. Rozsah konkrétních režimových opatření uplatňovaných v zařízení podrobně neznala a nezajímala se o ně. Odkazovala se na to, že Kamilu v zařízení ještě osobně nenavštívila. Ani po návštěvě Kamily v zařízení však nepřistoupila k žádným krokům na ochranu Kamily před nevhodnými opatřeními uplatňovanými v zařízení.

OSPOD pochybil tím, že se nezasadil o dodržování práv Kamily umístěné v zařízení. O skutečnostech, které nasvědčovaly zásahu do Kamiliných práv, sociální pracovnice nikoho neinformovala, nad opatřeními se nepozastavovala ani na jejich protiprávnost personál zařízení neupozornila. Zásahu do práva Kamily přijímat návštěvy v zařízení nadto napomohla tím, že sama do IPOD zaznamenala protiprávní požadavek na omezení kontaktu Kamily s přítelem. K tomu je nutné zdůraznit, že OSPOD ani zařízení nemají oprávnění k omezení či zákazu styku dítěte s osobami odpovědnými za výchovu či osobami, které dítě považuje za blízké.¹⁷ K tomuto kroku může přistoupit pouze soud, případně státní zástupce.¹⁸

Za osoby blízké je nezbytné považovat jak osoby vymezené podle starší již neúčinné právní úpravy, na kterou zákon o výkonu ústavní výchovy odkazuje,¹⁹ tedy příbuzné v řadě přímé, sourozence, manžela, registrovaného partnera či jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném, jestliže by tyto důvodně pociťovaly újmu, kterou utrpěla jedna z nich, jako vlastní. Stejně tak osoby dítěti společensky blízké ve smyslu nové právní úpravy.²⁰ V obou případech pan A. spadá do okruhu osob pro Kamilu blízkých, a to vzhledem ke skutečnosti, že je jejím přítelem, se kterým sdílela předcházející 2 a půl měsíce společnou domácnost a prokazatelně se vzájemně v danou dobu vzájemně považovali za jedny z nejbližších osob.

Sociální pracovnice nezabránila ani nezákonnému nevyřízení žádosti pana A. o pobyt Kamily mimo zařízení v termínu 13.–15. října 2017 (k tomu podrobněji v částech C.1.4 a C.2.1 této zprávy).

C.1.4 Postup OSPOD v návaznosti na žádosti pana A. o pobyt Kamily mimo zařízení

OSPOD je povinen²¹ se na žádost ředitele zařízení vyjádřit k žádosti o propustku (vydat písemný souhlas či nesouhlas, který má povahu závazného stanoviska²²). Při jeho vydávání přihlíží OSPOD zejména k rodinnému a sociálnímu prostředí, v němž bude dítě pobývat, a IPOD, je-li zpracován.²³ V případě pobytu dítěte u jiných osob než rodičů, prarodičů nebo

17 Tedy zásahu do práva dítěte zaručeného § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní výchovy.

18 Státní zastupitelství tímto oprávněním disponuje pouze v případě, že styk zakazuje obviněnému v rámci přípravného řízení trestního řízení – v souladu s § 88c písm. a) a § 88m odst. 2 a 5 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

19 Viz § 116 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

20 Viz § 927 zákona č. 89/2013 Sb., občanského zákoníku, ve znění zákona č. 460/2016 Sb.: „Právo stýkat se s dítětem mají osoby příbuzné s dítětem, ať blíže, či vzdáleně, jakož i osoby dítěti společensky blízké, pokud k nim dítě má citový vztah, který není jen přechodný, a pokud je zřejmé, že by nedostatek styku s těmito osobami pro dítě znamenal újmu. Také dítě má právo stýkat se s těmito osobami, pokud tyto osoby se stykem souhlasí.“

21 V souladu s § 30 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

22 V souladu s ustanovením § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

23 V souladu s § 30 odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

sourozenců posuzuje OSPOD také bezúhonnost žadatele. Za tímto účelem si může sám vyžádat výpis z evidence Rejstříku trestů.²⁴ Není-li žadatel rodičem dítěte, může OSPOD zároveň požádat krajský úřad o jeho odborné posouzení.²⁵

Žádost o propustku musí žadatel adresovat řediteli zařízení. Zašle-li ji OSPOD, měl by ji OSPOD neprodleně postoupit řediteli zařízení²⁶ a žadatele o tom informovat. K žádosti rovnou může OSPOD připojit svůj písemný (ne)souhlas.

První žádost o víkendovou propustku si pan A. podal dne 5. října 2017, a to pro období 13.–15. října 2017. Žádost adresoval řediteli zařízení, zároveň ji zaslal na vědomí sociální pracovníci (obojí elektronicky bez zaručeného podpisu). Sociální pracovníce na žádost reagovala nejprve e-mailem, následně doporučeným dopisem. V těchto dokumentech pana A. poučila o postupu při podávání žádostí, informovala jej, že s ním nebude komunikovat prostřednictvím e-mailu bez zaručeného podpisu a doporučila mu, aby se dostavil osobně na OSPOD.

Sociální pracovníce dne 9. října 2017 telefonicky potvrdila pověřené pracovníci Kanceláře veřejného ochránce práv, že ji ředitel zařízení nepožádal o vyjádření k dané propustce, proto ani žádné nevyhotovovala. Zároveň uvedla, že se s ředitelem zařízení krátce sešla dne 5. nebo 6. října 2017 a domluvili se, že žádostem pana A. o propustky ředitel zařízení nevyhoví. Zároveň trvala na dodržování úředního postupu (ověřené elektronické komunikaci). Zdůrazňovala také nutnost, aby pan A. doložil OSPOD doklad o své bezúhonnosti a zprávu o psychologickém posouzení.

Druhou žádost o propustku Kamily pan A. řediteli zařízení adresoval dne 13. října 2017, a to pro období 20.–22. října 2017. Pan A. opět žádost odeslal na vědomí také OSPOD. K žádosti si ředitel zařízení vyžádal stanovisko OSPOD. To OSPOD vydal dne 18. října 2017. Daného dne OSPOD provedl v domácnosti pana A. také šetření, přičemž jeho bytové podmínky označil za dobré, a sociální pracovníce s ním jednala na OSPOD. Při setkání sociální pracovníce sdělila panu A., že OSPOD musí doložit výpis z Rejstříku trestů (pan A. měl uvést, že jej má k dispozici) a zprávu od psychologa. Ohledně psychologické zprávy se sociální pracovníce OSPOD domnívala, že vyšetření má pan A. v nejbližších dnech absolvovat, neboť jej k tomu vyzval soud.²⁷

Ve vyjádření pro ředitele zařízení tentýž den OSPOD uvedl,²⁸ že: „*nemá k dispozici doklad o jeho bezúhonnosti (výpis z evidence Rejstříku trestů), nemá ani zprávu z psychologického vyšetření, které může zprostředkovat KÚ Jihočeského kraje v Č. Budějovicích, které by bylo vykonáno za účelem posouzení, zda je vhodnou osobou, která může péči o nezletilou Kamilu krátkodobě zajistit.*“ OSPOD ve svém vyjádření zároveň podotkl, že „*ze spisové dokumentace OSPOD Om 283/08 je naopak patrné, že nezl. Kamila může být mimo ústavní zařízení panem A. ohrožena*“. Důvody ohrožení již OSPOD nespécifikoval. Nad rámec svého nesouhlasu

24 V souladu s § 27 odst. 1 písm. e) a § 30 odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí ve spojení s § 12 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

25 V souladu s § 30 odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Pro odborné posouzení se přiměřeně využije § 27 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

26 Jedná se o projev principů dobré správy, zejména zásady spolupráce vyjádřené v § 8 odst. 2 správního řádu.

27 OSPOD nebyl/není účastníkem aktuálně vedeného soudního řízení, nevykonává ani kolizní opatrovnictví Kamily.

28 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

s druhou žádostí pana A. OSPOD ve vyjádření uvedl: „OSPOD nebrání kontaktu p. A. s nezletilou, obzvláště pokud si tento kontakt sama nezletilá Kamila přeje.“ O několik řádků níže pak OSPOD napsal: „V zájmu nezletilé a v rámci zajištění její ochrany doporučujeme jejich kontakty zatím pouze v prostředí Vašeho zařízení (dle ind. plánu ochrany dítěte).“

OSPOD si teprve dne 30. října 2017, na druhé osobní schůzce s panem A., vyžádal udělení jeho souhlasu k tomu, aby si mohl sám zajistit výpis z Rejstříku trestů. Dne 1. listopadu 2017 OSPOD oslovil Krajský úřad Jihočeského kraje s žádostí o odborné posouzení pana A. Pověřené pracovníci Kanceláře veřejného ochránce práv sociální pracovnice uvedla, že na zpracování odborného posouzení trvá z důvodu zajištění bezpečnosti Kamily. Teprve k opakovaným dotazům upřesnila, že důvodem je údajné napadení Kamily ze strany pana A. (Kamila měla během letních prázdnin uvést psycholožce, že jí pan A. dal facku), přičemž sociální pracovnice napadení stále považovala za nedořešené (zejména, co se týká míry a intenzity). Potvrdila však, že s Kamilou ani panem A. na dané téma nehovořila, zjistila, že tak zatím neučinil ani soud, nevznesla takový požadavek na Kamilinu psycholožku, věc nevyšetřuje policie.

Dospěla jsem k závěru, že OSPOD v případě obou žádostí pana A. pochybil. K tomu mě vedou následující důvody.

Přestože OSPOD prokazatelně věděl o existenci první žádosti, nevydal k ní písemný (ne)souhlas. Nemohu akceptovat tvrzení, že si ředitel zařízení vyjádření OSPOD nevyžádal. Je v souladu se zásadou součinnosti správních orgánů a v zájmu dobré správy, aby spolu správní orgány spolupracovaly, stejně jako vycházely dotčeným osobám (v daném případě žadateli o propustku) podle možností vstříc.²⁹

V případě obou žádostí OSPOD nevyužil svého oprávnění si sám vyžádat výpis z Rejstříku trestů, přestože mu zákon daný postup umožňuje. Postup, při němž OSPOD doložení výpisu požaduje po samotném žadateli, musím označit v rozporu se zásadou hospodárnosti. Ta zakotvuje, že správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a aby dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval.³⁰

V obou případech OSPOD po panu A. vyžadoval doložení psychologické zprávy. Zdůrazňuji, že OSPOD nemůže vydání souhlasu s pobytem dítěte mimo zařízení podmiňovat jakýmkoli psychologickým vyšetřením žadatele, nýbrž pouze případným odborným posouzením zajištěným krajským úřadem ve smyslu § 27 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. To si však OSPOD musí vyžádat sám, což OSPOD během celého října 2017 neučinil. Zákon navíc hovoří pouze o možnosti posouzení požadovat, nikoliv o povinnosti. Je na vyhodnocení OSPOD, zda na odborném posouzení bude trvat. Přitom by OSPOD měl zohlednit, na co se odborné posouzení zaměřuje,³¹ předchozí znalost žadatele, stejně jako délku jeho

29 Jedná se o projev základních zásad správního práva zakotvených v § 4 odst. 1 a § 8 správního řádu.

30 V souladu s § 6 odst. 2 správního řádu.

31 V souladu s § 27 odst. 2 písm. b) zákona o sociálně-právní ochraně dětí se „u žadatelů posuzuje charakteristika jejich osobnosti, psychický stav, zdravotní stav, jenž zahrnuje posouzení, zda zdravotní stav žadatele z hlediska duševního, tělesného a smyslového nebrání dlouhodobé péči o dítě, předpoklad vychovávat dítě, motivace, která vedla k žádosti (...), stabilita manželského vztahu a prostředí v rodině, sociální prostředí, zvláště bydlení a domácnost, etnické, náboženské a kulturní prostředí žadatele, popřípadě další skutečnosti rozhodné (...)“.

předpokládané péče o dítě. OSPOD by svůj požadavek měl žadateli zdůvodnit a učinit o tom záznam ve spisové dokumentaci.

Musím říci, že v případě pana A. nepovažuji požadavek OSPOD za opodstatněný. Je totiž zřejmé, že v jeho případě není nutno hovořit o výchovném působení či zajištění dlouhodobé péče. Žádostmi chtěl pan A. evidentně docílit pouze víkendových pobytů své přítelkyně mimo zařízení, v prostředí, ve kterém pobývala již 2 a půl měsíce během letních prázdnin a po nich. Pokud OSPOD měl za cíl tímto posouzením zhodnotit možnou míru agresivity pana A., domnívám se, že si měl daný incident primárně ověřit u Kamily, probrat s ní rizika takového chování a poučit ji o případných možnostech obrany. Stejně tak neměl svou motivaci zastírat před panem A.

Za neúplné také považuji, pokud OSPOD uvedl, že Kamila může být panem A. mimo zařízení ohrožena, aniž typ ohrožení specifikoval.

Nad rámec souhlasu s propustkou se pak OSPOD vyjádřil k úpravě styku pana A. s Kamilou. K tomu musím znovu zdůraznit, že OSPOD není oprávněn jakkoli styk dítěte s osobou jemu blízkou regulovat. O to víc se jako irelevantní jeví vydaná doporučení a jejich zakotvení v IPOD. Pokud OSPOD měl skutečně za to, že bylo nezbytné styk Kamily s panem A. regulovat (a to jakoukoli formou, tedy i podmíněním jeho realizace na půdě zařízení), měl se obrátit s podnětem k takové úpravě na soud. Ten jediný jej mohl upravit. Nemohu také ponechat bez povšimnutí, že OSPOD si ve vyjádření částečně protirečí, když na jednu stranu tvrdí, že kontaktu nebrání, na druhou stranu však doporučuje jeho regulaci.

C.2 Postup Dětského domova Volyně

C.2.1 Řízení o povolení pobytů Kamily mimo zařízení

Rozhoduje-li ředitel ústavního zařízení o zamítnutí propustky dítěte, rozhoduje v oblasti státní správy.³² O tomto úkonu musí vydat zamítavé správní rozhodnutí,³³ které musí mít zákonem stanovené náležitosti.³⁴ Proti zamítavému rozhodnutí náleží žadateli právo odvolání.³⁵ Před rozhodnutím musí ředitel zařízení vyzvat OSPOD k vyjádření a pobyt dítěte povolit pouze po předchozím souhlasu OSPOD.³⁶ Písemný (ne)souhlas OSPOD má povahu závazného stanoviska.³⁷ V případě, že žádost o propustku nemá náležitosti dané zákonem,³⁸

32 Ve smyslu § 24 odst. 3 písm. e) zákona o výkonu ústavní výchovy.

33 Ve smyslu § 67 a následující správního řádu.

34 V souladu s § 68 správního řádu obsahuje rozhodnutí výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

35 V souladu s § 81 správního řádu.

36 V souladu s § 30 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

37 V souladu s § 149 správního řádu.

38 V souladu s § 37 odst. 4 ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu platí, že podává-li žadatel žádost elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, musí ji do pěti dnů potvrdit písemně, ústně do protokolu či doplněním elektronického podpisu. Poučování podatelů o nutnosti potvrzení, či doplnění podání bez uznávaného elektronického podpisu formálním způsobem je nezbytné s ohledem na principy dobré správy (viz Zpráva veřejného ochránce práv ze dne 21. srpna 2014, sp. zn. 7108/2013/VOP; dostupná z <http://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/1528>). V souladu s § 37 odst. 2 ve spojení s § 45 odst. 1 správního řádu a § 30 zákona o sociálně-právní ochraně dětí musí být z žádosti patrné, kdo ji činí (jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování), které věci se týká (správní orgán posuzuje podle obsahu, nikoliv označení – v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu) a co se navrhuje (včetně uvedení termínu, na který propustku dítěte požaduje, označení místa, na němž bude dítě

je povinností ředitele zařízení jakožto správního orgánu pomoci žadateli odstranit nedostatky nebo jej vyzvat k jejich odstranění v přiměřené lhůtě.³⁹

(A) První žádost

Pan A. požádal dne 5. října 2017 ředitele zařízení o pobyt Kamily mimo zařízení v termínu 13.–15. října 2017. Tuto žádost pan A. poslal řediteli zařízení elektronicky ze své e-mailové adresy bez zaručeného podpisu. Jako odpověď obdržel nejprve e-mail od ředitele zařízení ve znění: „Vážený pane, nejsem z těch, kteří se nechají zastrašit názvem "Ombudsman". Pokud jste byl informován, musíte postupovat podle zákona.“ Po dalších doplněních ze strany pana A. mu ředitel zařízení zaslal dne 7. října 2017 dopis⁴⁰ s následujícím obsahem:⁴¹

„Odpověď na zprávu ze dne 5. 10. 2017, č.j. 1364/2017

Ředitel Dětského doma Volyně přijal dne 5. 10. 2017 Vaši žádost o propuštění Kamily. K výše uvedené žádosti uvádím:

- (1) Žádost neobsahuje adresu, kam by jmenovaná měla být propuštěna. Jmenovaná byla z vážných důvodů umístěna do ústavní péče. Proto musí být chráněna i v době, kdy by jí byl povolen pobyt mimo zařízení a to z důvodu případně možných vzniklých problémů. Proto v žádosti musí být uvedena přesná adresa pobytu.*
- (2) Žádost není podepsána, ani není opatřena elektronickým podpisem*
- (3) § 30 zákona 359/1999 Sb. v platném znění stanovuje podmínky pro umožnění pobytu jedince umístěného na základě soudního rozhodnutí mimo dětský domov. Odst. 3 zákona uvádí, že při stanovení souhlasu s pobytem se přihlíží k prostředí, v němž bude daná osoba pobývat a souhlasu OSPOD s umístěním. Není mi známo, že by byla pracovníky OSPOD provedena u Vás nějaká kontrola.*
- (4) Pracovníky OSPOD mi nebylo ani sděleno, že buď on, nebo KÚ posoudil Vaši bezúhonnost v souladu s § 27 odst. 1 písm. e), neboť nejste ani rodič, či pěstoun a OSPOD s Vámi doposud nepřišel do styku./ toto posouzení jiné fyzické osoby než která je uvedena v zákoně být musí./*
- (5) Aby bylo možné Kamilu k Vám posílat na delší pobyt, musel byste splňovat podmínky tzv. „Hostitelské péče“.*
- (6) Ředitel DD může povolit pobyt mimo zařízení nezletilého dle výše uvedených pravidel, s přihlédnutím na vyjádření zákonných zástupců a po souhlase pracovníků OSPOD.*

S ohledem na výše uvedené podmínky – NEPOVOLUJI POBYT.“

Sociální pracovnice OSPOD sdělila, že ji ředitel zařízení nepožádal o vyjádření k této žádosti pana A.

během pobytu pobývat). Žádost musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určena, a podpis osoby, která ji činí.

39 V souladu s § 45 odst. 2 správního řádu.

40 Dopis je označen sp. zn. 1379/2017.

41 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

Ředitel zařízení pochybil, pokud v rozporu se zákonem nevydal správní rozhodnutí o první žádosti pana A.. Tímto postupem zároveň upřel panu A. jeho právo se proti rozhodnutí odvolat.

Dopis ředitele zařízení není možné za správní rozhodnutí považovat, jelikož z povinných náležitostí rozhodnutí stanovených správním řádem obsahuje pouze odůvodnění a znění samotného výroku („nepovolují pobyt“). Dopis neobsahuje všechny náležitosti výrokové části dané zákonem.⁴² V rozporu se zákonem⁴³ pak zcela absentuje poučení žadatele o možnosti podat proti rozhodnutí odvolání. Ředitel zařízení minimálně s ohledem na délku výkonu své funkce (přes 20 let) musel vědět, že je jeho povinností správní rozhodnutí vydat a že musí mít předepsanou formu.

Pokud měl ředitel zařízení za to, že žádost pana A. neobsahuje náležitosti vyžadované zákonem (relevantní jsou pouze body 1 a 2 jeho odůvodnění), měl pana A. vyzvat k doplnění (včetně řádného poučení o nutných náležitostech žádosti) či mu s doplněním náležitostí pomoci. Tak ředitel zařízení prokazatelně neučinil.

Pokud bych odhlédla od formálního nedostatku (nevydání správního rozhodnutí), nemohla bych souhlasit ani s důvody, které ředitele zařízení vedly k zamítavému stanovisku. Mám za to, že ředitel zařízení pochybil, pokud v dopisu reagujícím na první žádost pana A. své stanovisko odůvodnil chybějícími skutečnostmi, které si měl buď sám zjistit od OSPOD (odborné posouzení, zhodnocení prostředí a bezúhonnosti žadatele), nebo skutečnostmi, které nejsou pro rozhodnutí podstatné (souhlas zákonných zástupců).

Ředitel zařízení v návaznosti na podanou žádost neoslovil OSPOD, čímž nesplnil svou povinnost vyplývající ze zákona.⁴⁴ Pokud ředitel zařízení v bodech 3 a 4 citovaných výše uvedl, že mu „není známo“ a „nebylo mu sděleno“, je nezbytné zdůraznit, že požadované informace si měl zjistit od OSPOD sám, nikoliv jejich doložení požadovat po panu A.. V bodě 5 ředitel zařízení uvedl bez dalšího pojem „hostitelská péče“. Ten však není v právních předpisech zakotven, a je proto nepřijatelné, pokud ředitel zařízení bez dalšího předpokládá, že si žadatel sám pojem vyhledá a zjistí si podmínky, které pro jeho naplnění musí splňovat. V bodě 6 odkazuje na to, že musí přihlížet k vyjádření zákonných zástupců dítěte. Tento požadavek však nemá oporu v zákoně. Zákon pro účely povolení pobytu dítěte mimo zařízení předpokládá pouze souhlas OSPOD⁴⁵ a vyjádření zákonných zástupců dětí umístěných v zařízení z rozhodnutí soudu je v tomto ohledu irelevantní.

(B) Druhá žádost

Druhou žádost o propustku Kamily pan A. řediteli zařízení adresoval dne 13. října 2017 (ředitel zařízení ji fyzicky obdržel o tři dny později). V této žádosti pan A. žádal o pobyt Kamily na jeho adrese v termínu 20.–22. října 2017. Žádost obsahuje veškeré náležitosti

⁴² V souladu s § 68 odst. 2 a § 69 správního řádu.

⁴³ V souladu s § 68 odst. 1 a 5 správního řádu.

⁴⁴ V souladu s § 30 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

⁴⁵ OSPOD v souladu s § 30 odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí pak pro účely vydání souhlasu musí přihlížet zejména k rodinnému a sociálnímu prostředí, v němž bude dítě pobývat, a individuálnímu plánu ochrany dítěte, je-li zpracován. Dále posuzuje bezúhonnost žadatelů a může (nikoliv musí) požádat krajský úřad o odborné posouzení fyzické osoby jiné než rodiče, u níž má dítě pobývat.

dané zákonem. K žádosti si ředitel zařízení vyžádal stanovisko OSPOD. Zamítavé stanovisko OSPOD je datováno dnem 18. října 2017.

Dne 17. října 2017 zaslal ředitel zařízení panu A. dopis⁴⁶ s následujícím obsahem:⁴⁷

„Odpověď na žádost ze dne 16. 10. 2017 č.j. 1419/2017

Ředitel Dětského domova Volyně přijal žádost o povolení pobytu nezletilé Kamily nar. xxx celkem 2x. Elektronicky dne 15.10 a osobním doručením Kamilou 16. 10. 2017. K Vaší žádosti uvádím:

- a) V dopise čj. 1379/2017 odst. 3 byl označen jeden z důvodů, proč jmenované nemůže být povolen pobyt na Vámi uvedené adrese.
- b) Dosud nebyla žádným orgánem prověřena Vaše bezúhonnost v souladu s § 27 odst. 1 pís.e) zákona
- c) Individuální plán ochrany dítěte stanovují konkrétní kroky, které musí zařízení v souladu se zákonem 359/1999 Sb. Plnit. Uvedené kroky Kamila četla a podepsala souhlas s jejich plněním stejně jako já.

S ohledem na výše uvedené – NEPOVOLUJI POBYT na adrese v žádosti uvedeně.“

Ředitel zařízení pochybil, pokud v rozporu se zákonem nevydal ani o druhé žádosti pana A. řádné správní rozhodnutí. Z obdobných důvodů jako v případě první žádosti nemohu dopis ředitele zařízení považovat za řádně vydané správní rozhodnutí. Ředitel zařízení dané nedostatky neodstranil ani poté, co jej v návaznosti na vyřízení první žádosti na pochybení upozornila pověřená pracovnice Kanceláře veřejného ochránce práv. Zdůrazňuji, že v tomto případě již žádost pana A. obsahovala veškeré náležitosti požadované zákonem a bylo tak povinností ředitele zařízení o ní rozhodnout.

Stejně jako v předchozím případě nemohu souhlasit ani s důvody, které ředitele zařízení vedly k zamítnutí žádosti a které uvedl v odůvodnění výše citovaného dopisu. Bod a) odkazuje na skutečnost, že řediteli zařízení „není známo“, že by u pana A. pracovníci OSPOD provedli kontrolu ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Pokud by ředitel zařízení vyčkal na doručení stanoviska OSPOD (které je datováno až k následujícímu dni), věděl by, že OSPOD již v domácnosti pana A. šetření provedl a jeho bytové podmínky shledal v pořádku. V bodu b) ředitel zařízení odkazuje na to, že žádným orgánem nebyla zatím prověřena bezúhonnost pana A.. Souhlasím s tím, že prověření bezúhonnosti žadatele, který není rodičem, prarodičem ani sourozencem dítěte je pro povolení propustky nezbytné. Znovu je však třeba zdůraznit, že ověření bezúhonnosti žadatele je povinností OSPOD, který si za tímto účelem sám může vyžádat výpis z evidence Rejstříku trestů. Není tedy povinností žadatele tento výpis dokládat řediteli zařízení. Jeho nedoložení žadatelem nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti. Bod c) je pro žadatele, který nemá ke znění IPOD přístup, zcela nesrozumitelný. Nadto, IPOD nemůže zakazovat pobyt dítěte mimo zařízení ani jakkoli jinak v rozporu se zákonem omezovat či zakazovat styk dítěte s nějakou osobou. Znovu zdůrazňuji, že k tomuto kroku může přistoupit pouze soud, případně státní

46 Dopis je označen sp. zn. 1434/2017.

47 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

zástupce.⁴⁸ Zákonná ustanovení související s úpravou styku dítěte s dalšími osobami by měla být řediteli zařízení známa. Pokud mu OSPOD doporučí uplatňovat postup, který je v rozporu se zákonem, není pro ředitele zařízení dané doporučení relevantní, ředitel zařízení se jím nesmí řídit a OSPOD by měl upozornit na nezákonnost daného požadavku.

Pro úplnost doplňuji, že v případě, že by ředitel zařízení vyčkal na doručení zamítavého stanoviska OSPOD a tímto odůvodnil své zamítavé rozhodnutí, postupoval by správně. Tak se však nestalo.

C.2.2 Režimová opatření – dodržování Kamiliných práv

(A) Používání vlastního mobilního telefonu

Dítě umístěné v zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy má právo udržovat telefonický kontakt s osobami odpovědnými za výchovu a dalšími blízkými osobami.⁴⁹ Dítě by mělo mít možnost telefonovat v soukromí a používat svůj mobilní telefon.⁵⁰

Kamila uvedla, že mobilní telefon musela odevzdat personálu zařízení a mohla jej využívat pouze hodinu denně (v době osobního volna od 18:00 do 19:00 h). Po uplynutí prvního měsíce pobytu v zařízení jí personál mobilní telefon „vydal“ a mohla jej používat podle svého uvážení. Danou skutečnost ředitel zařízení během šetření potvrdil.

Zařízení upravuje užívání vlastního telefonu dítěte ve vnitřním řádu, a to následovně:⁵¹

Str. 14: „*Mobily jsou po příchodu na zařízení uloženy u kmenového vychovatele(ky), který(á) provádí zapůjčení v souladu s VŘ. Ve škole docházející žáci odevzdají mobil třídnímu učiteli na dobu vyučování. Po skončení vyučování si mobil opět vyzvednou.*“

Str. 17: „*1. vlastní radia, telefony... může dítě užívat jen po dohodě s vychovatelem, 2. v případě neplnění povinností VŘ v manipulaci s mobilem (volání na různé linky) může ředitel na návrh vychovatelů omezit jeho užívání, případně jej zaslat zákonným zástupcům na náklady dítěte, 3. bez souhlasu pedagogického pracovníka nesmí dítě používat mobilní telefony (v době vyučování, organizované mimoškolní výchovné činnosti s vychovatelem).*“

48 Viz část C.1.3 této zprávy.

49 V souladu s § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní výchovy. Odráží se také v bodech 2.8 a 2.14 Standardů kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče [on-line]. 2015. s. 30–31;

dostupné z http://www.nuv.cz/uploads/pracoviste_pro_certifikace/Standardy_kvality_pece_o_deti.pdf.

50 V souladu se Zprávou ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy [on-line]. 2011. s. 91;

dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf,

Zprávou ze systematických návštěv – diagnostické ústavy [on-line]. 2013. s. 20;

dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2013/NZ-26_2012-diagnosticke-ustavy.pdf či bodu 2.22 Standardů kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče [on-line]. 2015. s. 32;

dostupné z http://www.nuv.cz/uploads/pracoviste_pro_certifikace/Standardy_kvality_pece_o_deti.pdf.

51 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

Str.: 21: „V době prvního měsíce pobytu je svěřenému dítěti povolena komunikace po mobilní síti v době osobního volna v max. délce 1 hod, jinak je mobilní telefon uložen u kmenové vychovatelky (do výuky a na akce zařízení se mobil nenesí).“

Součástí vnitřního řádu zařízení je také „Příloha č. 7 – Adaptační program v Dětském domově Volyně“. Ta nezakotvuje jakékoliv omezení dítěte při používání vlastního mobilního telefonu v tomto období.

Ředitel zařízení pochybil, když Kamile během prvního měsíce jejího pobytu v zařízení neumožnil používat vlastní mobilní telefon více než jednu hodinu denně. Zásadně pak nemohu souhlasit ani s tím, že dané opatření je plošnou praxí zařízení.

Již v minulosti můj předchůdce konstatoval,⁵² že dítě umístěné v ústavním zařízení „*má mít možnost používat svůj vlastní mobilní telefon a mít k němu v podstatě neomezený přístup*“. Ochranu osobního prostoru a soukromí dítěte v podobě užívání vlastního mobilního telefonu akcentují také Standardy kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče.⁵³ Za akceptovatelné lze spatřovat omezení užívání v době společných aktivit či nočního klidu. Omezení na jednu hodinu denně pokládám však za nepřijatelné. Je sice pravda, že ředitel zařízení je oprávněn v zájmu úspěšné výchovy převzít od dětí do dočasné úschovy cenné předměty a předměty ohrožující výchovu, zdraví či bezpečnost dětí,⁵⁴ lze však stěží tvrdit, že mobilní telefon představuje u všech dětí takovou věc. Navíc výklad toho, co je „nebezpečným či ohrožujícím předmětem“ musí být zásadně restriktivní, neboť se jím zasahuje do vlastnického práva dítěte.⁵⁵ Z tohoto pohledu bude třeba volit vždy individuální, nikoli plošný přístup.

Ředitel zařízení dané opatření sice odůvodňuje **adaptačním obdobím** dítěte a zakotvením tohoto omezení ve vnitřním řádu zařízení, zdůrazňuje však, že **ani jedno nemá oporu v zákoně**. Jsem si vědoma, že vícero zařízení pracuje s tzv. adaptačním procesem, tedy různě dlouhou dobou pro odlišné zacházení s nově přichozím dítětem (spočívající zejména v postupném nabývání práv a povinností dítěte). Již v minulosti však veřejný ochránce práv na tuto praxi upozorňoval. A to i v případě, že ji zařízení uplatňovalo po kratší dobu než v Dětském domově Volyně (například 7–14 dnů), a dané zařízení se specializovalo na péči zejména o děti se závažnými poruchami chování.⁵⁶ I z tohoto důvodu nemohu souhlasit s tím, že v dětském domově, tedy v „nejmírnějším“ typu ústavního zařízení, je dítě omezeno po dobu celého měsíce. Situaci vnímám o to znepokojivěji, pokud danou praxí zařízení

52 V souladu se Zprávou ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy [on-line]. 2011. s. 92–93;

dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf.

53 Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků. *Standardy kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče* [on-line]. 2015. 62 s.;

dostupné z http://www.nuv.cz/uploads/pracoviste_pro_certifikace/Standardy_kvality_pece_o_deti.pdf); (dále také „Standardy“).

54 V souladu s § 23 odst. 1 písm. g) zákona o výkonu ústavní výchovy.

55 Viz KRÍSTEK, Adam. *Zákon o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a o preventivně výchovné péči. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. s. 162. ISBN 978-80-7552-821-6.

56 Výchovný ústav či dětský domov se školou.

uplatnilo i v případě téměř zletilé dívky, která o umístění do zařízení požádala sama z důvodu problémů ve své (náhradní) rodině.

Domnívám se, že je nezbytné, aby ústavní zařízení nově přicházejícímu dítěti umožnilo si zachovat alespoň určité jistoty, které může představovat právě možnost pravidelně a bez větších omezení komunikovat s osobami dítěti blízkými.

Nemohu ponechat bez povšimnutí také ustanovení vnitřního řádu, které konstatuje, že v případě „*manipulace s mobilem (volání na různé linky) může ředitel na návrh vychovatelů omezit jeho užívání, případně jej zaslat zákonným zástupcům na náklady dítěte*“. **Dané považuji za zcela excesivní.** Je otázkou, jak chce zařízení zjišťovat, na jaké linky dítě volá, když není jeho oprávněním telefonáty dětí monitorovat či je podmiňovat bez souhlasu dítěte přítomností pracovníka zařízení.⁵⁷ Pokud tím zařízení myslí komunikaci s linkami důvěry, poradenskými zařízeními, OSPOD či veřejným ochráncem práv, musím jej upozornit, že to je právem dítěte zaručeným mu vnitrostátními a mezinárodními právními předpisy. Takové jednání osobně považuji za hledání pro dítě nejpříjemnější formy pomoci. **Je nepřijatelné, pokud by je zařízení přikládalo dítěti k tíži, natož mu je vyčítalo či za ně trestalo.**

(B) Volné vycházky

Dítě starší sedmi let může se souhlasem pedagogického pracovníka zařízení samostatně opustit zařízení pro účely vycházky.⁵⁸ Volné vycházky může dítěti zakázat ředitel zařízení pouze v případě udělení opatření ve výchově (tedy opatřením za prokázané porušení povinností stanovených zákonem).⁵⁹

Kamila uvedla, že během prvního měsíce pobytu v zařízení nemohla samostatně opustit zařízení pro účely tzv. volných vycházek. To ředitel zařízení během šetření potvrdil.

Zařízení upravuje pravidla pro volné vycházky dítěte ve vnitřním řádu, a to následovně (vybrané relevantní části):⁶⁰

Str. 21: „*Se souhlasem kmenového vychovatele může dítě starší 7 let opustit samostatně zařízení na volnou vycházku – přihlíží se ke schopnostem a mentální vyspělosti dítěte. Volná vycházka a dovolenka se poskytuje zpravidla po prvním měsíci pobytu v zařízení s ohledem na systém odměn. Volná vycházka je udělována se stanovením doby a okruhu vycházky – místa. Vycházka končí zpravidla do 17,30 hod – okruh může být stanoven). Výjimky povoluje ředitel.*“

Stejně jako v předchozím případě nemohu s tímto režimovým opatřením a jeho návazností na měsíční adaptační období souhlasit. Ředitel zařízení proto v případě Kamily pochybil, když dané omezení aplikoval.

Vedou mě k tomu shodné důvody jako v předchozím bodě – plošná aplikace, nepřiměřeně dlouhé období, protiprávnost. Nadto zdůrazňuji, že nesouhlas pedagogického pracovníka

57 Opět zdůrazňuji právo dítěte na soukromí zakotvené mimo jiné Standardy.

58 V souladu s § 20 odst. 1 písm. p) zákona o výkonu ústavní výchovy.

59 V souladu s § 21 odst. 1 písm. c) zákona o výkonu ústavní výchovy.

60 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

může být důvodem pro nerealizování volné vycházky pouze ad hoc, tedy v konkrétních případech. Může se jednat například o situace, kdy dítě neplní školní povinnosti či je nemocné. Dlouhodobé omezení volných vycházek však již musí mít závažnější důvod, který zároveň naplňuje podmínky pro uložení opatření ve výchově.⁶¹ V případě Kamily však ani k jednomu z případů během prvního měsíce jejího pobytu nedošlo, namísto toho na ni zařízení uplatnilo plošnou nezákonnou praxi zakotvenou ve vnitřním řádu.

Zároveň platí, že volná vycházka nemůže záviset na pozitivním hodnocení, nemůže být tedy bezprostředně navázána na systém odměn. Možnost samostatně opustit zařízení je pro dítě starší 7 let právem výslovně zakotveným zákonem.⁶² V souladu s bodem 2.26 Standardů má zařízení zároveň podporovat dítě v navazování kontaktů a trávení jeho volného času mimo zařízení v přirozeném sociálním prostředí, k čemuž jsou volné vycházky potřeba. V Kamilině případě nadto musím opět zdůraznit, že se jedná o téměř dospělé dívku, která se do zařízení nechala umístit de facto na vlastní žádost, u níž toto opatření zcela postrádá smysl.

(C) Návštěvy a opatření ve výchově

Dítě má právo přijímat v zařízení návštěvy osob odpovědných za výchovu, dalších blízkých osob⁶³ a rovněž třetích osob.^{64,65} Zákon dává řediteli zařízení právo zakázat nebo přerušit návštěvu jakékoli osoby v případě jejího nevhodného chování, které by nepříznivě působilo na výchovu dětí.⁶⁶ Návštěvy třetích osob zákon podmiňuje vědomím pedagogického pracovníka.⁶⁷ Ředitel zařízení může návštěvy třetích osob zakázat pouze v případě udělení opatření ve výchově.⁶⁸

Kamila nesouhlasila s tím, že jí přítel nemohl po dobu prvního měsíce v zařízení navštěvovat. Po uplynutí prvního měsíce jejího pobytu jí ředitel zařízení umožňoval návštěvy (až do posledního říjnového víkendu), a to po předchozím oznámení pouze v sobotu v čase od 9:00 (13:00) do 17:00 h. Ředitel zařízení dané omezení potvrdil.

Během šetření ředitel zařízení nadto uvedl, že zařízení s ohledem na bezpečnost dětí komunikuje s jejich zákonnými zástupci, kteří mohou vymezit okruh osob, které dítě mohou navštěvovat. V případě Kamily tento okruh osob stanovovali její poručníci. Ti se měli vyjádřit,

61 Podrobněji se k problematice vyjadřoval již můj předchůdce ve Zprávě ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy [on-line]. 2011. s. 85–88;

dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf.

62 V souladu s § 20 odst. 1 písm. p) zákona o výkonu ústavní výchovy. K tomu také KRÍSTEK, Adam. *Zákon o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a o preventivně výchovné péči. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2017. s. 151. ISBN 978-80-7552-821-6.

63 V souladu s § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní výchovy.

64 V souladu s § 20 odst. 1 písm. o) zákona o výkonu ústavní výchovy.

65 Odráží se také v bodu 2.14 Standardů, který definuje, že zařízení má aktivně vytvářet podmínky pro vytvoření a/nebo udržování kontaktu dítěte s rodinou a osobami blízkými, mimo jiné formou návštěv těchto osob v zařízení.

66 V souladu s § 23 odst. 1 odst. e) zákona o výkonu ústavní výchovy.

67 V souladu s § 20 odst. 1 písm. o) zákona o výkonu ústavní výchovy.

68 V souladu s § 21 odst. 1 písm. e) zákona o výkonu ústavní výchovy. Opatření ve výchově může trvat nejdéle 30 dnů v období následujících 3 měsíců.

že případnou regulaci návštěv Kamilina přítele ponechají na uvážení ředitele zařízení. Poručníkům v návštěvách zařízení nebránilo.

Zařízení sice ve vnitřním řádu deklaruje právo dítěte udržovat kontakt s rodiči a ostatními příbuznými (viz str. 22). V „Příloze č. 1 – Návštěvní řád dětského domova a základní školy“ pak mimo jiné uvádí:⁶⁹

Str. 30: „Návštěvní den je stanoven na každou sudou sobotu v měsíci od 9,00 do 17,00 hod. Návštěvy jsou umožňovány zákonným zástupcům i ve sváteční dny – vánoce, velikonoce, jmeniny a narozeniny dětí na základě předem domluveného termínu s ředitelem zařízení. Návštěvu bez předchozí dohody a záznamu v knize denní evidence službu konající vychovatel upozorní, že jedná v rozporu s návštěvním řádem, umožní setkání s dítětem na dobu nejdéle 1 hodiny s upozorněním, že při příští nedohodnuté návštěvě nebude setkání s dítětem umožněno (pokud je připraven program za účasti všech dětí, zkrátí se návštěva na minimální čas anebo bude umožněna dle výše uvedených pravidel po programu).“

Dne 26. října 2017 měla Kamila odjet na plánovaný prázdninový pobyt pro vybrané děti zařízení do W.. Den před odjezdem si ve škole narazila prst na ruce. Po chirurgickém ošetření lékař konstatoval, že není nutné další omezení. Kamila však na pobyt odmítla odjet (odešla ze zařízení na autobus, na který však nenastoupila, později se do zařízení vrátila a chovala se nevhodně). V návaznosti na tento incident jí ředitel zařízení dne 30. října 2017 udělil opatření ve výchově. Tím jí zakázal přijímat návštěvy „s výjimkou osob odpovídajících za výchovu a pracovníků OSPOD“⁷⁰ v rozsahu 15 dnů.

I v tomto případě musím konstatovat, že ředitel zařízení pochybil, pokud Kamile během prvního měsíce pobytu neumožnil přijímat návštěvy jejího přítele, následně jen po předchozím ohlášení v ředitelem zařízení odsouhlaseném termínu. Již můj předchůdce konstatoval,⁷¹ že „návštěvám dítěte by neměla být kladena nepřiměřená organizační či administrativní omezení (je třeba zohledňovat umístění zařízení; předchozí ohlášení nemůže být podmínkou pro umožnění návštěvy)“. Obecně považuji za nepřijatelné, pokud ředitel zařízení paušálně vyžaduje předchozí ohlášení návštěv a v případě jejich neohlášení výrazně dopředu reguluje jejich rozsah. Vnímám, že předchozí ohlášení je do jisté míry užitečným a praktickým opatřením pro návštěvníky (získají jistotu, že dítě bude v danou dobu v zařízení), nicméně nemůže být podmínkou pro realizaci styku dítěte s příbuznými či blízkými osobami.

Musím vyjádřit zásadní nesouhlas s vymezením pouze 2 dnů v měsíci jako tzv. návštěvních. Mám za to, že tímto opatřením zařízení nenaplnuje svou povinnost podporovat vztahy s osobami jim blízkými a nepřiměřeně zasahuje do práva dítěte přijímat v zařízení návštěvy. Opět zdůrazňuji, že přijímání návštěv v zařízení je právem dítěte výslovně zakotveným v zákoně. Veškerá organizační opatření zasahující do tohoto práva tak musejí být přijímána co nejšetrněji a v co nejmenší míře.

69 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

70 Text je citován v původním znění, bez jakýchkoli oprav.

71 Viz Zpráva ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy [on line]. 2011. s. 83–85;

dostupná z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf.

Styk dítěte soudem umístěného do ústavního zařízení s osobami, se kterými se dítě chce stýkat, nemohou jakkoli regulovat ani zákonní zástupci dítěte či jeho poručníci. K takovému zásahu do práva dítěte na soukromý život může dojít pouze na základě zákona, tedy v případě udělení opatření ve výchově (v případě třetích osob⁷²) či rozhodnutím soudu.⁷³ Ředitel zařízení proto nemůže (ani ve spolupráci se zákonnými zástupci či poručníky dítěte) sestavovat jakýkoli seznam osob, které dítě mohou navštěvovat. Přestože jsem během šetření zjistila, že dané opatření ředitel zařízení v případě Kamily nakonec neuplatnil, mám za to, že by měl danou praxi zařízení změnit.

Jako částečně zákonný musím označit zásah ředitele zařízení do Kamilina práva přijímat návštěvy poté, co jí dne 30. října 2017 udělil opatření ve výchově. Mám za to, že chování Kamily v případě jejího nedůvodného (ne)odjezdu na sjednaný prázdninový pobyt naplnilo podmínky pro možnost uložení opatření ve výchově. Kamila na předem sjednaný pobyt neodjela záměrně, přestože to přislíbila, následně své jednání vhodně nereflektovala a zařízení jejím chováním vznikly náklady s nerealizovaným pobytem. **Ředitel zařízení však ve vydaném opatření ve výchově vyloučil také přijímání osob blízkých, což je v rozporu se zákonem.**⁷⁴

(D) Přístup k internetu

Děti umístěné v ústavním zařízení by měly mít právo využívat počítač s připojením na bezpečný internet.⁷⁵

Kamila nesouhlasila s tím, že jí zařízení odmítalo sdělit heslo k wifi síti (zjistila si ho od jiného dítěte zařízení). Nemohla také používat počítač, který měla umístěný v pokoji, jelikož jí k němu personál zařízení nesdělil heslo, přestože o to opakovaně žádala.

Ředitel zařízení během šetření potvrdil, že zařízení dětem během prvního měsíce neposkytuje heslo k wifi připojení. Omezení využívání počítače na pokoji Kamily si nebyl vědom. Vnitřní řád zařízení se k užívání wifi či počítačů zařízení nevyjadřuje.

Mám za to, že ředitel zařízení pochybil, pokud Kamile neumožňoval během prvního měsíce pobytu legálně používat připojení k wifi síti a počítač umístěný přímo v jejím pokoji. Zdůrazňuji, že využívání počítače a komunikace prostřednictvím internetu je pro dnešní děti běžnou součástí jejich života. V případě, že jim zařízení neumožňuje takovéto využití, nepřiměřeně je znevýhodňuje oproti dětem vyrůstajícím v rodinách. Stejně tak je komunikace prostřednictvím internetu pro děti levným prostředkem, jak se mohou spojit se svými blízkými a udržovat s nimi kontakt. Za ospravedlnitelné považuji, pokud si zařízení z výchovných důvodů nastaví určitá pravidla využívání počítače,

72 Tedy osob neuvedených v § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní výchovy a za splnění podmínek stanovených v § 21 odst. 1 zákona o výkonu ústavní výchovy.

73 Pokud ředitel zařízení považuje za důvodné kontakt dítěte s nějakou osobou omezit či regulovat, musí se obrátit s podnětem na soud.

74 Ustanovení § 21 odst. 1 písm. e) zákona o sociálně-právní ochraně dětí výslovně jmenuje nejen osoby odpovědné za výchovu a pracovníky OSPOD (které ředitel do okruhu „povolených“ osob zahrnul), ale také osoby blízké.

75 V souladu s body 171 a 172 Zprávy ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy [on-line]. 2011. s. 91, 93–94;

dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf či body 2.14, 2.22 a 2.28 Standardů.

stejně tak s ohledem na bezpečnost dětí omezí přístup k některým stránkám. Daná omezení by však měla být přiměřená, individualizovaná a pro dítě předvídatelná.

C.2.3 Další zjištění

Nad rozsah šetření si ředitele zařízení dovoluji upozornit na nepřehledné zpracování vnitřního řádu zařízení. Jak je vidět i na částech citovaných v textu mé zprávy, některá témata jsou v něm řešena na více místech. Dále se v něm objevují odkazy na špatná ustanovení zákona, případně odkazy na paragrafy bez uvedení konkrétního zákona. Nepřehledně také směšuje režim školy, dětského domova a zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Některá jeho ustanovení si vzájemně protiřečí či špatně pracují s pojmy rodiče, zákonní zástupci, osoby odpovědné za výchovu a další osoby. Formální zpracování je pak minimálně svérázné. Mám za to, že jak pro rodiče, tak samotné děti musí působit nesrozumitelně.

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám primátorovi města České Budějovice a řediteli Dětského domova Volyně a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv je žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřili ke zjištěným pochybením a informovali mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje moje dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

O svých zjištěních a závěrech informuji rovněž slečnu Kamilu a v rozsahu šetření, který se jej dotýká, také pana A..

Brno 12. prosince 2017

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)